

A képekről (Földes Petra)

Ismerkedünk, barátkozunk. Nem vagyunk már mai formák, mindenkinek megvan a fél évszázadnyi iskolai tapasztalata. Nem a sulis a téma amúgy, a jól bevált kávé-cigaretta vonalon indul a társalgás. És akkor jön a történet, ha jól saccolom, kb. 1970-ből, a tanár úrról, aki szivart nyom a cigizésen kapott kiskamasz szájába, és a hányásig erőlteti a szerencsétlen gyereket. A történet úgy elillan, ahogy jött, szóra sem érdemes, inkább a süti és a dió irányába kanyarodunk.

Hogy tanár és diák háborúban áll (a Karácsony Sándori „nyolcéves háborúban”), az sokszor a kávé mellett, a vonaton, az autószerelőnél vagy a fodrásznál ma is evidencia. De nem az (végre!!!) a városaink főútjain, főterein, ahol diákok követelik, hogy „Becsüljétek meg a tanárainkat!”. Azt üzenik ezzel, hogy nincs háború, vagy ha van, az nem tanár és diák (és szülő) között dúl. Mert az osztálytermekben, miután a tanár „becsukja maga mögött az ajtót” – ami a legrémesebb és legeleplezőbb, a hazugságot rendszerszintűvé emelve romanticizáló toposzuk –, az emberség, őszinteség, figyelem terében valódi találkozások zajlanak.

Ezeket a találkozásokat jelenítjük most meg „Tanár-diák pillanatok” című válogatásunkkal. A képeket a felkért intézményvezetők, programvezetők archívumából kaptuk, és az Igazgyöngy Művészeti Iskolában (címlap, 3., 97., 149. és 159. oldal), az Újpesti Csonkai Vitéz Mihály Általános Iskola és Gimnáziumban (67. oldal), a Zöld Kakas Líceumban (46., 141. és 154. oldal), valamint a Kreatív Partnerség Magyarország Program keretében Pécsen, a Deák Ferenc Gyakorló Iskolában (76. oldal) készültek.